

**barcino
sacra**

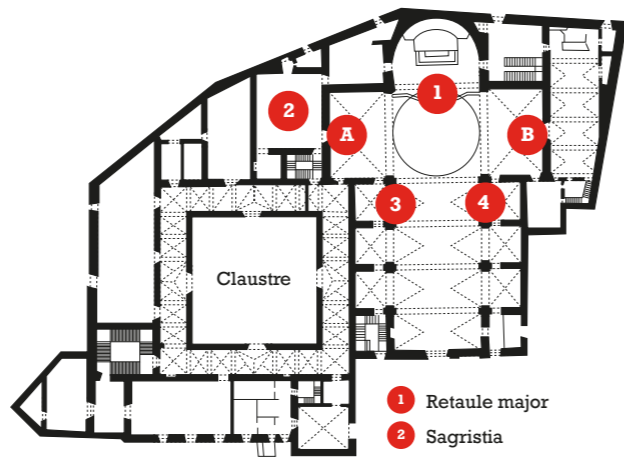
Projecte de gestió cultural del patrimoni eclesiàstic del bisbat de Barcelona

Barcino Sacra és un projecte cultural del bisbat de Barcelona que pretén fer accessible el patrimoni i aconseguir canviar la mirada amb què ens hi acostem construint un discurs que l'explica de manera raonada i global i el posa a l'abast de tothom.

Barcino Sacra construeix i defensa un discurs coherent amb els valors i la finalitat propis del patrimoni, amb una voluntat pedagògica, que afavoreixi tant el creixement personal com l'intel·lectual i l'espiritual.

Barcino Sacra té com a finalitat la preservació i la conservació del patrimoni cultural diocesà, de manera solidària i augmentant l'oferta cultural de la ciutat.

PLANTA ORATORI DE SANT FELIP NERI

A B Pinturas de Joan Llimona

- 1** Retaule major
- 2** Sagristia
- 3** Retaule del Naixement
- 4** Retaule de l'Adoració dels Reis

Per a més informació

Guia del visitant

ORATORI DE SANT FELIP NERI

**barcino
sacra**

**barcino
sacra**

L'Oratori de Barcelona

La fundació d'una església dedicada a la Santa Creu va venir de la mà d'una comunitat formada per laics, capellans seglars i frares que pertanyien a l'anomenada Escuela de Cristo, fundada a Madrid.

En el cas barceloní, aquest projecte havia estat impulsat pel marquès d'Aitona, Guillem Ramon de Montcada l'any 1660, tot i que la construcció de l'edifici actual es va començar l'any 1721 i no es va beneir fins el 1752. La Congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona fou la setzena de les fundacions d'aquest orde.

Retaules de l'adoració dels Reis i del Naixement

El retaule de l'Epifania està vinculat a la família de Francesc Aparici Amat, qui el va encarregar. A cada banda del plafó central hi havia les escultures de sant Francesc de Paula i de sant Ignasi de Loiola, i a l'àtic, un relleu de mig cos de sant Pau.

El retaule que fa parella amb aquest és el del Naixement, ubicat a l'antic altar de Sant Josep; a la documentació que s'ha conservat se l'esmenta d'aquesta manera fins al 1777, en què se'n canvia l'advocació.

És un retaule que es pot inscriure en la tradició del pessebrisme, atès que la manera com està compost fa pensar en els naixements de caire napolità, com els que s'acostumen a muntar per les festes de Nadal.

En algun moment tingué les imatges de sant Joaquim i santa Anna que ara acompanyen la Immaculada.

El retaule major. El sant Crist de Joan Grau

El 1807 es va iniciar el procés de construcció del retaule major. L'artista seleccionat fou Nicolau Traver, però no va ser l'únic que hi va treballar; Traver va fer l'escultura de Jesús, però els àngels són obra de Salvador Gurri. El retaule mostra tres episodis dogmàtics: l'Encarnació, la Crucifixió i l'Eucaristia.

El Sant Crist de Joan Grau presidia l'església vella de l'Oratori, una figura molt nafrada, amb moltes ferides, desig expressat pel mateix Oleguer de Montserrat a Cristòfol Argüello, el pintor que li va fer les carnacions. El 1815 es va substituir per la imatge actual i l'antiga es va desplaçar a la sagristia, però, es va perdre el 1837, després que l'Oratori es reconvertis en centre de l'Ateneu Català de la Classe Obrera.

La imatge actual conserva en el seu interior metralla de la bomba caiguda el 30 de gener de 1938.

La Sagristia

La sagristia és la sala annexa al presbiteri, on es custodien els ornaments litúrgics i es revesteixen els sacerdots.

El mobiliari d'aquesta sala, fet expressament per a aquestes funcionalitats, es conserva amb el seu ús inicial.

Una de les peces que es pot admirar a la sagristia és la figura de l'Ecce-Homo, provinent de l'antic retaule de l'església vella (1693) que ara conté el Sagrat Cor.

A sobre del cancell de la porta es pot veure un quadre de Joan Llimona *La missa de Sant Felip Neri* (1901), paral·lel a *Sant Felip Neri amb els minyons* (1902), que és sobre el cancell de l'altre porta del transepte. La tradició diu que Joan Llimona s'inspirà en Antoni Gaudí per pintar la imatge del sant.